

Sygn. akt I C 190/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 maja 2019 r.

Sąd Rejonowy w Łomży I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Jędrzejewska

Protokolant: Anna Świdarska

po rozpoznaniu w dniu 17 maja 2019 r. w Łomży

sprawy z powództwa (...)

przeciwko D. W.

o zapłatę

I. Zasądza od pozwanej D. W. na rzecz powoda (...) kwotę 2.450 zł (dwa tysiące czterysta pięćdziesiąt złotych) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie za okres od dnia 14.01.2019 r. do dnia zapłaty.

II. W pozostałym zakresie powództwo oddała.

III. Zasądza od pozwanej D. W. na rzecz powoda (...) kwotę 784,92 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Powód (...)wniósł o zasądzenie od pozwanej D. W. kwoty 2.786,36 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie za okres od dnia 14.01.2019 r. do dnia zapłaty i kosztami procesu.

W uzasadnieniu pozwu podniósł, iż w dniu 3.08.2017 r. pozwana na podstawie umowy pożyczki o nr (...)otrzymała określona kwotę pieniężną, zobowiązując się do jej zwrotu na warunkach precyzyjnie określonych w umowie. W następstwie niedotrzymania przez pozwaną warunków określonych w umowie (...) Sp. z o.o. wezwała ją do zapłaty kwoty pieniężnej. Pozwana pomimo upływu terminu nie dokonała zapłaty, dlatego też w dniu 30.05.2018 r. (...) Sp. z o.o. zawarła z powodem umowę przelewu wierzytelności, cedując na jego rzecz całość praw i obowiązków wynikających z umowy pożyczki.

Referendarz Sądu Rejonowego w Łomży nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 28.01.2019 r. sygn. akt I Nc 101/19 uwzględnił powództwo w całości (nakaz k.-21).

Pełnomocnik pozwanej D. W. wniósł sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty wnosząc o oddalenie powództwa, kwestionując roszczenie zarówno co do zasady jak i wysokości.

W uzasadnieniu sprzeciwu wskazał, iż pozwana nie jest zobowiązana do zapłaty jakichkolwiek kwot, bowiem powód nie wykazał istnienia wierzytelności oraz jej wysokości. Zaprzeczył aby pozwana zawarła z powodem umowę pożyczki oraz aby otrzymała środki z tego tytułu.

Sąd Rejonowy w Łomży ustalił i zważył, co następuje:

W dniu 9.06.2017 r. pozwana D. W. dokonała jednorazowego przelewu kwoty 0,01 zł tytułem potwierdzenia warunków umowy (...) (potwierdzenie realizacji płatności k.-63).

W dniu 3.08.2017 r. (...) Sp. z o. o. w W. zawarła z pozwaną D. W. ramową umowę pożyczki nr (...), na podstawie której miała udzielać pozwanej pożyczek gotówkowych w sposób i na zasadach określonych w umowie i załącznikach tj. w szczególności w Regulaminie i formularzu informacyjnym (umowa k.-45-55, formularz informacyjny k.-57-61).

W dniu 3.08.2017 r. pomiędzy (...) Sp. z o. o. w W. a pozwaną D. W. została zawarta umowa pożyczki nr (...), na podstawie której (...) Sp. z o. o. w W. udzieliła pozwanej pożyczki w kwocie 2.000 zł na okres do dnia 2.09.2017 r. Prowizja została ustalona na kwotę 500 zł (umowa k.-44).

W dniu 3.08.2017 r. (...) Sp. z o. o. w W. przelała na rachunek bankowy pozwanej kwotę 2.000 zł tytułem pożyczki (potwierdzenie k.-62).

Na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 30.05.2018 r. (...) Sp. z o. o. w W. dokonała cesji wierzytelności w stosunku do pozwanej, wynikającej z przedmiotowej umowy pożyczki na rzecz powoda (...) (umowa k.-10-13, wyciąg k.-14, 17-18, załącznik nr 7 k.-64), o czym powiadomił pozwaną (zawiadomienie k.-65).

W ocenie Sądu powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

W ocenie Sądu powód wykazał swoją legitymację czynną, uprawniającą do wystąpienia przeciwko pozwanej z pozwem w niniejszej sprawie gdyż wykazał dokonanie przelewu wierzytelności w rozumieniu art. 509 i następane kc. Złożył bowiem umowę przelewu wierzytelności z dnia 30.05.2018 r., na podstawie której pełnomocnik F. p. z o. o. w W. M. K., na podstawie pełnomocnictwa z dnia 23.05.2018 r. (k.-126) dokonała przelewu wierzytelności w stosunku do pozwanej, wynikającej z przedmiotowej umowy pożyczki na rzecz powoda (...), o czym powiadomił pozwaną. W imieniu powoda występował pełnomocnik W. K. na podstawie pełnomocnictwa z dnia 28.05.2018 r. (k.-123)

A zatem powód wykazał, że stał się wierzycielem co do kwoty dochodzonej pozwem, co uzasadnia jego legitymację czynną w niniejszej sprawie.

W ocenie Sądu powód również w dostateczny sposób wykazał zasadność i wysokość dochodzonego roszczenia.

Bowiem złożył umowę pożyczki nr (...), zawartą w dniu 3.08.2017r. pomiędzy (...) sp. z o. o. w W. a pozwaną D. W., na podstawie której udzieliła pozwanej pożyczki w kwocie 2.000 zł do dnia 2.09.2017 r. Potwierdzeniem wykonania powyższej umowy jest wykonanie przelewu, z którego bezsprzecznie wynika, iż w dniu 3.08.2017 r. na rachunek bankowy pozwanej została przelana kwota 2.000 zł tytułem pożyczki (k.-62).

Pozwana zobowiązana była do zwrotu kwoty pożyczki w terminie 30 dni tj. do dnia 2.09.2017 r. Nie udowodniła jednakże, iż dokonała spłaty kwoty pożyczki w powyższym terminie. Zatem po upływie powyższego terminu kwota pożyczki stała się wymagalna. Tym samym nie zachodziła konieczność wypowiedzenia umowy pożyczki ani też odrębnego wezwania do zwrotu kwoty pożyczki z wyznaczeniem dodatkowego terminu. Od tej daty również należy liczyć bieg 3 letniego terminu przedawnienia roszczenia, zgodnie z art. 118 kc, który upływa z dniem 3.09.2020 r. Pozew w niniejszej sprawie został wniesiony do Sądu w dniu 14.01.2019 r. tj. przed upływem terminu przedawnienia roszczenia. Zatem nie doszło do przedawnienia roszczenia.

Strony w przedmiotowej umowie pożyczki przewidziały prowizję w kwocie 500 zł za udzielenie pożyczki.

Zgodnie z art. 5 pkt. 7 ustawy z dnia 12.05.2011 r. o kredycie konsumenckim całkowita kwota kredytu rozumiana jest jako „maksymalna kwota wszystkich środków pieniężnych nieobejmujących kredytowanych kosztów kredytu, które kredytodawca udostępnia konsumentowi na podstawie umowy o kredyt”.

W niniejszej sprawie, zgodnie z umową całkowita kwota pożyczki wynosiła 2.500 zł.

Zgodnie art. 36 ust. 1 ustawy o kredycie konsumenckim wskazano maksymalne koszty, jakie konsument może ponieść poza kosztami odsetek.

Zgodnie z art. 36 a ust 2 ustawy, który wszedł w życie w dniu 11.03.2016r. pozaodsetkowe koszty kredytu w całym okresie kredytowania nie mogą być wyższe od całkowitej kwoty kredytu.

Pożyczkodawca obciążył pozwaną prowizją w kwocie 500 zł, która nie przekracza kwoty udzielonej pożyczki a zatem w dopuszczalnej wysokości, w myśl powyższych przepisów ustawy z dnia 12.05.2011 r. o kredycie konsumenckim.

Możliwość obciążenia konsumenta obowiązkiem zapłaty prowizji od udzielonej pożyczki przewiduje art. 5 pkt. 6 ustawy, zgodnie z którym całkowity koszt kredytu to wszelkie koszty, które konsument jest zobowiązany ponieść w związku z umową o kredyt w szczególności odsetki, opłaty, prowizję, podatki, marże jeżeli są znane kredytodawcy.

Także art. 30 ust. 1 pkt. 10 ustawy stanowi, że umowa o kredyt konsumencki powinna zawierać informację o innych kosztach, które konsument zobowiązany jest ponieść w związku z umową o kredyt konsumencki, w szczególności opłatach, prowizjach, marżach oraz kosztach usług dodatkowych, jeżeli są znane kredytodawcy, oraz warunki na jakich koszty te mogą ulec zmianie.

Pozwana została zapoznana z warunkami umowy i wszystkimi obciążającymi ją opłatami i prowizjami w formularzu informacyjnym (k.-57-61).

Dlatego też w ocenie Sądu należy przyjąć, iż powód wykazał zasadność i wysokość dochodzonej kwoty z tytułu prowizji w kwocie 450 zł.

Zdaniem Sądu powód nie udowodnił, iż przysługuje mu również kwota 336,36 zł tytułem skapitalizowanych odsetek.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, iż powyższa kwota stanowi skapitalizowane odsetki, na które składają się przejęte w drodze cesji wierzytelności odsetki wierzyciela pierwotnego naliczane zgodnie z postanowieniami umowy odpowiednio od niezapłaconej kwoty należności głównej, wynikającej z umowy oraz odsetki ustawowe za opóźnienie naliczane przez powoda od należności głównej za okres po dniu cesji do dnia poprzedzającego dzień złożenia pozwu.

Pełnomocnik pozwanej kwestionował sposób naliczenia powyższej kwoty odsetek.

Sąd postanowieniem z dnia 3.04.2019 r. zobowiązał pełnomocnika powoda do wskazania w terminie 7 dni sposobu naliczenia skapitalizowanych odsetek w kwocie 336,36 zł tj. za jaki okres, w jakiej wysokości oraz ich rodzaju.

Pełnomocnik powoda w wykonaniu powyższego zobowiązania w piśmie procesowym z dnia 8.05.2019 r. podtrzymał żądanie pozwu w powyższym zakresie i wskazał ogólne jego podstawy. Nie wskazał jednakże w jaki sposób naliczył kwotę 336,36 zł tj. od jakiej kwoty, za jaki okres, w jakiej wysokości oraz rodzaju odsetek. Z tego też względu Sąd nie był w stanie ustalić, czy żądana kwota w tym zakresie jest odpowiednia w odniesieniu do postanowień przedmiotowej umowy pożyczki.

Dlatego też biorąc powyższe pod uwagę Sąd na podstawie art. 720 k.c. orzekł jak w wyroku.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c.

O kosztach procesu rozstrzygnięto na podstawie art. 100 kpc i § 2 pkt. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. poz. 1804). Powód wygrał niniejszą sprawę w 88 % i w takim też zakresie przysługuje mu zwrot kosztów procesu. Powód poniósł koszty procesu w kwocie 1.107 zł, na którą składa opłata sądowa od pozwu w kwocie 100 zł, wynagrodzenia pełnomocnika w kwocie 900 zł oraz kwota 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. 88% powyższej kwoty stanowi kwotę 894,96 zł. Pozwanej zaś przysługuje 12 % poniesionych przez nią kosztów procesu, na które składa się wynagrodzenia pełnomocnika w kwocie 900 zł oraz kwota 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. 12 % powyższej kwoty stanowi kwota

110,04 zł. Dokonując następnie wzajemnego potrącenia powyższych kwot do zapłaty pozostała kwota 784,92 zł tytułem kosztów procesu przysługujących powodowi od pozwanej.